

מ"ת 15386/08/13 - המבקש, חסן טורי נגד המבקשה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 15386-08-13 מדינת ישראל נ' טורי(עציר)

בפני	כב' השופט נסר אבו טהה
המבקש	חסן טורי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נסאר מוסטפא
נגד	
המבקשה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לעיין מחדש בהחלטת המעצר שניתנה בתאריך 19.08.2013 (על ידי כבוד השופט יורם צלקובניק), שכן לטענת המבקש חל כרסום ממשי בראיות לחובת המבקש לאחר העדת המתלונן העיקרי, כרסום שמצדיק בחינת שחרורו לחלופת מעצר.

2. בתאריך 09.08.2013, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים, בעקבות הגשת כתב אישום, בו מיוחסות למבקש, במסגרת **שלושה אישומים**, עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) בצירוף סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**אישום ראשון**); חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק, הסגת גבול, לפי סעיף 447(ב) לחוק (**אישום שני**); נשיאת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, יריות באזור מגורים, לפי סעיף 340 לחוק, חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק, חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק וסעיף 380 לחוק (**אישום שלישי**).

על פי כתב האישום, בוצעו המעשים האלימים המיוחסים למבקש בעקבות סכסוך בין בני משפחת המבקש, אלטורי, לבין בני משפחת אלבחירי; המשפחות מתגוררות בבתיים סמוכים בשכונה 12 ברהט.

על פי **האישום הראשון**, ביום 31.1.2013, בשעה 13:00 לערך, הגיעו המבקש ואחרים, שזהותם אינה ידועה, אל בית הספר "אלראזי" ברהט. המבקש ניגש אל הקטין ה.ב. (יליד 1995) בן משפחת אלבחירי, שישב בכניסה לבית הספר, והחל בצוואת חדא עם האחרים, להכות את הקטין במכות אגרוף בפניו, וכן חבט בו באמצעות קרש מעץ בעורפו. כתוצאה מהמכות, נפל הקטין ארצה ובעודו שוכב, המשיכו המבקש והאחרים להכותו ולבעוט בגופו ובפניו. עקב מעשי האלימות, נגרמו לקטין פצעים מדממים בעורף ובשפתיים, וכן "סימן אדום" במצח. הקטין נזקק לקבלת טיפול רפואי בבית החולים "סורוקה" בבאר שבע.

הקטין הגיש בו ביום תלונה במשטרת רהט, לאחר שהוסע לתחנת המשטרה על ידי קרובת משפחתו, מונה

אלבחירי (להלן: מונה).

על פי **האישום השני**, בעקבות האירוע נשוא האישום הראשון, ביום 1.2.2013, סמוך לשעה 9:00, הגיע מוחמד טורי, דודו של המבקש, לביתה של מונה בשכונה 12, שם צעק ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה, בשל כך שהסיעה את הקטין לתחנת המשטרה, ולאחר מספר דקות עזב את ביתה. כעבור כחמש עשרה דקות, שב מוחמד לביתה של מונה ברכב מסוג "מזדה", כשנלווים אליו המבקש, ס.ט (קטין יליד 1995), מ.א (קטין יליד 1995) ואחיו של המבקש, מוחמד.

המבקש והאחרים נכנסו לחצר ביתה של מונה, כשהם אוחזים בידיהם מוטות, באמצעותם ניפצו את שמשות רכבה של מונה, ג'יפ יונדאי. מיד לאחר מכן, עזבו המבקש והאחרים את המקום באמצעות רכב מסוג שאינו ידוע, שהמתין מחוץ ביתה של מונה, ונסעו מספר מטרים עד הצומת הקרוב, שם ירדו מהרכב ועזבו את המקום.

על פי **האישום השלישי**, בהמשך לאירועים המתוארים באישומים הראשון והשני, ביום 1.2.2013, סמוך לשעה 11:00, הצטייד המבקש באקדח מסוג שאינו ידוע והתקרב לבתייהם של בני משפחת אלבחירי בשכונה 12, כשנלווים אליו מוחמד (בכתב האישום לא צוין אם מדובר בדוד או באח) ואחרים שזהותם אינה ידועה - חלקם אוחזים במקלות. המבקש החל לירות באמצעות האקדח לכל עבר, בסמוך לבתייהם של בני משפחת אלבחירי, ואף לעבר בית מספר 24, בו מתגורר באסם אלבחירי. לשמע קולות הירי, יצא עלי בחירי (להלן: עלי) מביתו הסמוך, והתקדם לעבר המבקש כדי לנסות למנוע את המשך הירי; המבקש ירה מספר יריות לעבר גופו של עלי בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה. עלי ניסה לאחוז בידו של המבקש ולהוציא ממנו את האקדח, אך המבקש המשיך בירי לעברו. אחד הקליעים פגע בכף רגלו הימנית של עלי; לאחר מכן בעטו מוחמד והאחרים בגופו של עלי והכו אותו באמצעות מקלות, בכל חלקי גופו. במהלך האירוע אף יודו אבנים לעבר בתייהם של בני משפחת אלבחירי ואל כלי רכב שחנו ברחוב. מיד לאחר מכן, נמלטו המבקש והאחרים מהמקום.

בשל פצע הירי בכף רגלו, נותח עלי בבית החולים "סורוקה" ואושפז עד יום 4.2.2013. בנוסף נגרמו לעלי שטפי דם בכתף ובמותן ימין.

3. בתאריך 19.08.2013, קבע בית המשפט דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן דבר קיומן של עילות מעצר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, ללא צורך בהפנייתו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

4. ערר שהוגש על ידי המבקש לבית המשפט העליון כנגד החלטת מעצרו, נדחה בתאריך 26.08.2013 במסגרת בש"פ 5703/13.

5. לשיטת ב"כ המבקש, המתלונן העיקרי באישום השלישי (עלי אלבחירי) שכן מסר, כי מי שירה בו זה המבקש, מטווח קצר, וחסן היה רעול פנים, דבר אשר מנוגד לגרסה שמסר באמרותיו במשטרה. עוד

מסר בהתחלה, כי ראה את סולימאן שהחזיק אקדח בצבע כסף, ולאחר מכן חזר בו וטען, כי אנשים אמרו לו, כי סולימאן החזיק אקדח כזה. עוד נטען, כי המתלונן סותר את עצמו בכל הקשור למקום עמידתו מחוץ לבית, ליד הדלת של ביתו או בין שני הבתים, שלו ושל אחיו, וכן אם כאשר יצא מן הבית, החזיק מקל או לא החזיק מקל. עוד סתירה באם נאבק עם המבקש ואף החזיק את הנשק, בעוד בבית משפט העיד, כי לא נגע בנשק.

תגובת המשיבה:

.6

ראשית - נטען, כי כתב האישום מייחס למבקש שלושה אישומים שונים, כאשר בכל אחד מהאישומים ישנו מתלונן אחר, לרבות מתלונן שהינו קטין, ואשר לגביו מיוחסת למבקש באישום הראשון עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות. כך, שמהיבט זה, אין בעדותו של המתלונן באישום השלישי כדי להשליך על האירועים המיוחסים למבקש באירועים האחרים ולגביהם המתלוננים טרם העידו. **שנית** - נטען, כי הראיות בנוגע לאישום השלישי לא נסמכות רק על עדות המתלונן, אלא גם על עדי ראיה לאירוע, אשר מפלילים את המבקש, וטרם העידו בבית המשפט. כך שגם אילו תתקבל טענתו של המבקש לגבי סתירות בעדותו של המתלונן, הרי שלא ניתן להפחית מערך העדויות הנוספות, ואפשר שעל בסיסן בלבד תבוסס הרשעתו. אשר לסתירות שהתעוררו בעדותו של המתלונן כפי שעולה מפרוטוקול הדיון, נטען, כי הדבר אינו מוכחש. יחד עם זאת, המשיבה עומדת על כך, כי סתירות אלה אין בהן כדי לערער את עדותו של המתלונן מן היסוד, ואין המדובר בסתירות שיש בהן כדי לכרסם בראיות לכאורה כנגד המבקש. שכן, מדובר במי שנורה מטווח אפס ברגלו, ונחקר לראשונה שעתים אחרי האירוע בבית החולים, עת היה מטושטש ובטראומה כדבריו. עוד נטען, כי לרוב הסתירות שהתעוררו יש הסבר הגיוני וסביר, אשר צפוי להיטען על ידי המשיבה במסגרת הסיכומים, ואין מקום לקבוע מסמרות כבר כעת, רק על בסיס סתירות אלה.

.7 עיינתי בפרוטוקול נושא ההליך העיקרי וכן בעדותו של המתלונן נשוא האישום השלישי (עלי אל בחירי) מיום 26.1.2014 - בעדותו הראשית מסר "זה קרה ביום ששי בבוקר, באה אלי הילדה שלי העירה אותי מהשינה, היא אמרה לי שמשפחת טורי יורים עלינו עם אקדחים, קמתי, עמדתי, בכניסה לבית שלי, ראיתי בערך 20 איש, היה חסן, ועוד אחד, חסן זה הנאשם... המרחק ביני לבינו היה 25 מ', כולם היו רעולי פנים חוץ מאבא של הנאשם חסין... חסן הנאשם ירה 4 יריות, הם היו שניים עם שני אקדחים, אחד בצבע כסף בצד השמאלי, בצד הימני בכיוון שלי היה חסן הנאשם עם אקדח שחור "

שאלה -תסביר לבית משפט איך ידעת כבר אז בזמן האירוע שזה חסן ואיך אתה יודע לספר היום לבית המשפט שזה חסן ולא מישהו אחר ?

השיב - את חסן אני מכיר אותו מגיל אפס. כשהוא התקרב אלי הקול שלו, והעיניים שלו, מבנה הגוף שלו, ברגע שצעק עלי זיהיתי אותו.

אתה זוכר מה אמרת במשטרה ששאלו אותך בהודעה השנייה שלך, אם חסן הנאשם היה רעול פנים

והתשובה שלך במשטרה הייתה "חסן אבא שלו ומוחמד לא היו רעולי פנים" תסביר למה התכוונת ?

תשובה - התכוונתי אבא שלו , לא חסן אבא שלו ודוד שלו ... ההודעה הראשונה מסרתי חצי שעה אחרי האירוע ... הייתי בטראומה לא הייתי מרוכז. זה חסן זה שירה בי.

גם בחקירה הנגדית משנשאל המתלונן -חזר המתלונן שאמר את הדברים במשטרה אבל התכוון לאבא של המבקש חסיין (ראה עמ' 23 ש' 27-31; עמ' 28 ש' 31- עמ' 29 ש' 20)

8. אכן, מעיון בפרוטוקול הדיון קיימות סתירות בדברי המתלונן ביחס לתיאור- אם המבקש בעת הירי היה רעול פנים ואם לאו. עם זאת, אין בסתירות אלה כדי לכרסם באופן ממשי בתשתית ראייתית העומדת לחובת המבקש, שכן היא לא נשענת רק על דברי המתלונן, אלא גם על דברי עדים נוספים שטרם העידו. יתר הסתירות שהפנה אליהם ב"כ המבקש- אין בהם ממש.

9. אשר על כן, דין הבקשה להידחות, הואיל והטעמים שעמדו ביסוד החלטת המעצר עומדים בעינם, ביחס לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מצד המבקש לשלום הציבור וביטחונו בכלל ולמתלונן ובני משפחתו בפרט. לצד זאת קיימים אישומים נוספים שאין בעדות המתלונן כדי להשליך כהוא זה על הראיות שם.

10. המבקש יישאר עצור עד תום ההליכים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.